

BEDENLER NASIL DİRİLECEKTİR?

İnsan ölünce vücudunun çürüyüp toprak olduğunu biliyoruz. O halde beden nasıl dirilecektir?

Bu hususta topraktan gelen, toprakla hayatını sürdüren ve sonunda yine toprak altına giren insan için Peygamberimiz şu açıklamayı yapmıştır. “Bütün Âdemoğullarını toprak yiyecektir. Ancak insanın ‘acb’üz – zenep’(Aura: Hayati beden) denilen uzvu (insanın özü) bundan müstesnadır. İnsanoğlu ondan yaratılmıştır. Yine ondan terkip olunarak vücuda gelecektir.”

Hadisin ifadesine göre, her insanda ‘acb’üz – zenep’ denen çürüyüp kaybolmayan temel bir parçacık vardır. O parçacık tıpkı çekirdek ve tohum gibidir. Bu insanın DNA sı da olabilir. Ağaç nasıl çekirdekten çıkıyorsa insan da ‘acb’üz – zenep’ tohumundan meydana gelecek. Bu ilk yaratılışta olduğu gibi, dirilişte de böyle olacaktır. ‘Acb’üz – zenep’ üzerine tereküp eden insan bedenine ruhu iade edilecek, böylece o insan, ruh ve cesediyle birlikte diriltilmiş, yeniden yaratılmış olacaktır. acb’üz-zenep (Aura: Hayati beden) nin insanın özü bir nevi tohumu olduğu ifade edilmektedir. İnsan ister karada yanarak, isterse denizde parçalanarak ölsün bu hayati bedenin Ac’b’üz –Zenep (aura: hayati Beden) in yanması ve yok olması mümkün değildir. Tıpkı yanarak, parçalanarak düşen uçaklarda kara kutusunun bozulup yok olmadığı gibi.

Öldükten sonra dirilme, Kur’an-ı Kerimde MEAD ,BA’S, HAŞİR kelimeleri ile ifade edilmekle birlikte aşağıdaki ayeti kerimelerle de teyid edilerek vurgulanmaktadır. “ De ki: ister taş, veya demir ya da kalplerinizde büyüttüğünüz başka bir yaratık olun, yine de dirilteceksiniz. Bizi tekrar kim diriltir diyecekler. De ki: sizi ilk defa yaratan” (İsra17-50-51); “Önce yaratan, ölümden sonra tekrar diriltilecek olan O’dur” (Rum27-^30); “ De ki: onları ilk defa yaratan diriltecektir. O her türlü yaratmayı bilendir” (Yasin:36-79)

Tabiatçılar “ defnedilen ölümler, parçalanarak, dağılıp saçılarak toprağa çevrilmekte, toprakta da ekin, tahıl, ot, ağaç, ve meyvelere, bunlar da hayvanların besinleri olmak suretiyle etlere dönüşmektedir. Etlere de insanlar tarafından yenilerek bedenlerine tahavvül etmektedir. Böyle olunca her bir insanın bütün molekülleri toplanarak diriltilmesi ve ruhun ona iade edilmesi mümkün değildir” diyerek öldükten sonra dilmeyi inkar ediyorlar.

Ancak tabiatçılar dağılışı anlatırken kendi toplarılarını görmezden geliyorlar. Hepimiz dünyaya gelmezden önce bir hiçtik. Anamızın çeşitli besinlerden aldığı sütle beslendik. Sonra Adana'dan gelen domates ve karpuzu, Erzurum'dan gelen peyniri, Trakya'dan gelen yağı, Rize'den gelen çayı, Konya'dan gelen bulguru, Egeden gelen zeytini, Antalya’ dan gelen narenciyeyi, Isparta dan gelen elmayı yine dünyanın muhtelif ülkelerinden gelen binbir çeşit nimetleri bakkaldan manavdan alarak onları yedik, bedenlerimiz oluştu. İşte Allah (cc) , verdiği nimetlerle bizi topladığı gibi haşirde de toplamaktan aciz mi kalacak.,

"İnsanoğlu bile dünyanın dört bir tarafından televizyon vericileriyle havaya resim veriyor, ses veriyor öbür taraftan İstanbul'dan, Artvin'den, Muğla'dan, Hakkâri'ye kadar her tarafta yayılan bu resimleri ve sesleri yine insan oğlu evinin bir köşesinde toplayabiliyor da Allah niye bunu yapamasın?

. Bu soruyu soran tabiatçılara Allah Kur’an-ı Kerimde şöyle cevap vermektedir. “ De ki:ister taş veya demir ya da kalplerinizde büyüttüğünüz başka bir yaratık olun,yine de

dirilteceksiniz.. Bizi tekrar kim diriltecek diyecekler De ki: Sizi ilk defa yaratan.(İsrâ: 17-50-51); “ Önce yaratan, ölümden sonra tekrar diriltecek olan O’ dur” (Rum 27-30)); “De ki: onları ilk defa yaratan diriltecektir. O, yaratmayı.”(Yasin:36-79) Yine Kur’anda ölümlerin diriltilmesi Yüce Allah’ın yağmuru yağdırarak bununa bitkileri ve meyveleri bitirmesine benzetiliyor. Rahmetinin önünde, müjdeci olarak rüzgarları gönderen Allah’tır. Rüzgarlar yağmur yüklü bulutları taşıdığında, onu ölü bir memlekete göndeririz ve onunla su indiririz. Suyla her türlü ürünü yetiştiririz; ölüleri de onun gibi(bitkileri çıkardığımız gibi) diriltip çıkarırız.Belki bundan düşünüp ibret alırsınız” (Araf 7-57), Fatır 9-35)

Allah, insan, hayvan ve bitkileri ilk defa doğrudan doğruya tohumuz yaratmış, sonra bunları tekrar terke yaratmayı tohumları ile devam ettirmektedir Biyolojinin bugün kesin olarak kanunu şudur ki, önceden tohumu olamadan bir bitki ve ağaç bitmez. Bitkilerin bitmesi için ısı , ışık ve su şarttır. Ama bunlar da yeterli sebep değildir Bunların yanında canlı tohumların bulunması da şarttır. Tohumu olmadan, bitki ve canlıların cansız maddeden çıkması ve meydana gelmesi imkânsızdır. Yüce Allah kıyamet gününde “ Ölümlerin diriltip, kabirlerinden kaldırılması, bitki ve ürünlerin bitmesi gibidir” dediğine göre, bugün bilinen bir gerçek olarak her insanın bir başka insana benzemeyen bir DNA sı vardır. Gözle görülmeyen bu molekülde insanın beden yapısı ve bu yapının bütün özelliklerinin planı şifrelenmiştir. Başka insanlara DNA olmaktan korunarak kalacak olan bu molekülün yukarıda zikrettiğimiz Acbü’zenepin (Aura: Hayati Beden) “ Kuyruk Sokumu” kemiğinde bulunduğunu ifade etmektedir. Yani bu kemik zikredilerek insandaki asli cüz olan (DNA) kastedilmiştir. Gözle görülemeyen DNA molekülü belki ateşte bile yanıp dağılarak kaybolmayacaktır. Zaten Allah, her bir insanın hüviyetini bütün tafsilatıyla biliyor. Her bir insanın bedeninin planı ilm-i ilahide mahfuzdur. Toprağın insanın bedeninden neyi yiyip tükettiğini de gayet iyi bilir. “ Arzın insanlardan neyi eksilttiğini muhakkak biz bildik” buyuruyor(Kaf : 60-4) . Her bir insanın planını kaplayan DNA molekülü nerede olursa olsun, hatta parçalanmış bile olsa bunun parçalarını bir araya getirip bundan tohumundan ağacı yarattığı gibi insanı da tekrar yaratacaktır. İnsan ruhuyla insandır. Ruh ölmez, değişmez ve yok olmaz. Ruhun ölmeyeceğine dair en büyük kanıt ise insanın kendisidir. Her insan öleceğine inanır ama yok olacağına inanmaz. Her gün ekranlarda kaza, cinayet gibi vs gibi sebeplerle öldüğünü görür, komşusunun, arkadaşının ve en yakın akrabasının öldüğünü görür. Ama sıranın kendisine geleceğine inanmak istemez. Sürekli var olacaktı gibi bir duygu ile yaşar. İşte bu duygu ölümden sonra ruhun ölmezliğinden kaynaklanmaktadır. Canlılığı devam eden ruh, haşırde yaratılan bedene iade edilecektir. İşte haşırde ruhun bedene iadesine, öldükten sonra dirilmeye Kur’an’da MEAD ve BE’AS denir.